

Udviklingen af en Eksportindustri. Vi naa snart saa vidt, at vor indenlandske Industri paa ret mange Omraader i alt væsentligt dækker det indenlandske Forbrug, og naar det Punkt indtræder, at vort Forbrug dækkes fuldstændig af en dansk Industriegren, vil den paagældende Industri blive ramt af en Krise, hvis vi ikke i Tide have styrket vor Præstationssevne. Vi ville trænge til Afløb for store Kvantiteter, og naar vi holde paa vor nuværende Toldbeskyttelse, ville vi ikke finde dette Afløb, fordi vi have undladt i rette Tif at dygtiggøre vor Industri, saaledes at den kan konkurrere paa Verdensmarkedet. Først skulde Industrien søge under en lempelig aftagende Toldunderstøttelse at kunne konkurrere paa vort eget Marked, dernæst skulde den søge at blive saa dygtig, at den kan konkurrere paa Verdensmarkedet. Det uheldige ved Toldbeskyttelsen er, at den holder Industrien tilbage, at den hemmer Industriens sunde Udvikling og skaber en kunstig Udvikling, der aldeles ikke fører til Maalet, nemlig en Eksportindustri, der kan beskæftige et stadig voksende Antal Arbejdere. Altsaa, naar vi tale om en Forandring i Toldloven, om en Nedsættelse af Toldbeskyttelsen, saa er vort Ønske ingenlunde det at skade den danske Industri, men derimod at søge at fremme en virkelig præstationsdygtig dansk Industri, der kan deltage i den Op-gave at støtte Erhvervslivet, naar det til en vis Grad brister for Landbruget, som hidtil direkte eller indirekte har skullet ernære os alle. Man vil hertil maaske svare: Ja, men i andre toldbeskyttede Lande, f. Eks. Tyskland, har det været muligt at udvikle en større Eksportindustri. Som Svar paa denne Indvending vil jeg bede ærede Medlemmer tage Hensyn til, at Tyskland har en Befolkning af mellem 50 og 60 Mill. Mennesker. Der gør sig ganske andre Konkurrenceforhold gældende i et saadant Rige, hvor der inden for Landets Grænser udvikles en stadig tiltagende Præstationsdygtighed. I et lille Land som vort med snævre Grænser og med en Befolkning af kun 2 Mill. gøre disse opdragende Virkninger sig ikke gældende paa tilnærmelsesvis samme Maade. Vi danne her med største Lethed Ringe og Karteller. Vi holde gennem Toldbeskyttelsen Prisen oppe, men vi holde samtidig i mange Tilfælde Dygtigheden nede. Det er det uheldige. Derfor, naar vi tale mod Bevarelsen af den nuværende Toldbeskyttelse og for en rimelig Nedsættelse, er det virkelig med det Formaal at bidrage til, at den danske

Industri faar en sund Udvikling i Stedet for en kunstig og sygelig Udvikling. Naar man nu i Regeringskredse drøfter Udsigterne for Toldreformen; vil man maaske henvide til det Kompromisforslag, der blev vedtaget af Folketinget med Regeringens Støtte i forrige Samling. Jeg tror imidlertid, at Konstellationen har forandret sig noget siden den Tid. Jeg tror, at man ikke her i Folketinget nu vilde være villig til at acceptere det Forslag, som man tilbød Landstinget i den foregaaende Samling. Vi havde den Gang et Ministerium og en Finansminister, Lüttichau, som bidrog meget til at fremme et godt Samarbejde mellem de forskellige Grupper i Tinget. Det Toldlovsforslag, der kom frem ved hans og ved Regeringens Medvirkning, blev støttet af Mænd fra alle Grupper her i Salen. Vi viste megen Forsonlighed lige over for Landstinget og megen Imødekommen til alle Sider paa saa godt som alle vanskelige Punkter. Det var jo, som det ofte nok er blevet fremhævet, det mest forsonlige, mest imødekommende Toldlovsforslag, som nogen Sinde siden 1863 er blevet sendt fra Folketinget til Landstinget. Vi rakte Haanden og ønskede, at dette store Spørgsmaal endelig skulde faa en Løsning og holdt vidtgaende Krav nede inden for de rimeligste Grænser. Og som jeg før sagde, det maa anerkendes, at Bestræbelsen uden Partiforskel fandt Støtte fra alle Grupper i Salen. Men der er et gammelt Ord, der siger: Historien drøvtygger ikke. Det Tilbud blev den Gang gjort Landstinget, og Landstinget kunde have taget det, men Landstinget lod det gunstige Øjeblik gaa forbi. Uden at have et Mandat til at tale paa Oppositionens Vegne, tvivler jeg meget om, at Flertallet her i Salen nu vil lade sig nøje med saa beskedne Krav som dem, vi den Gang lode os nøje med. Skulde det lykkes at gennemføre en Reform af den direkte Beskatning ved den af Regeringen foreslaaede Omlægning og ved Indførelse af en Formue- og indkomstskat, er det ingenlunde saaledes, at Toldreformen dermed er gaaet ud af Spillet. Det maa være ærede Medlemmer klart, det maa være baade Folketing og Landsting klart, at man da med forøget Kraft vil agitere for en Toldreform, og at man efter den Støtte, som Oppositionen har faaet ved de sidste Valg, vil fremsætte ganske anderledes vidtgaende Reform-Krav, end man sidste Gang, vi havde Sagen til Behandling, var villig til at nøjes med. Jeg skal ikke udbrede mig videre om Toldsagen, vi have ganske vist